

Historie en natuur in Wijnendale

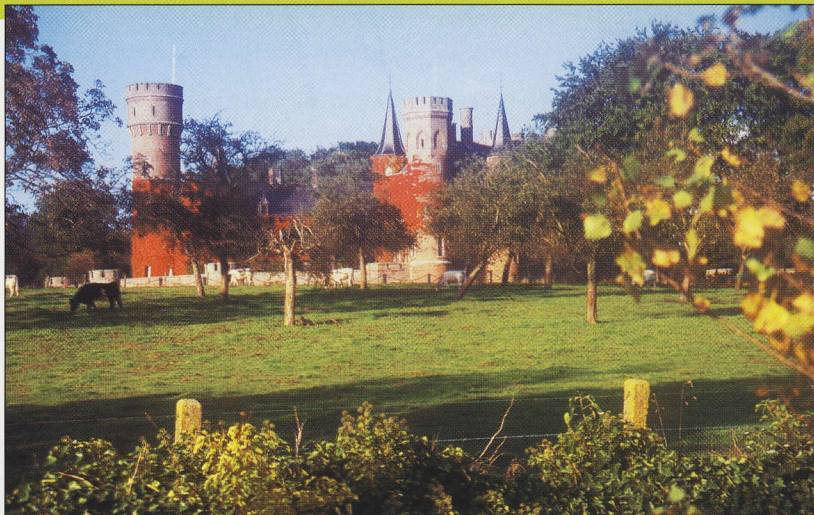
TEKST EN FOTO: ANNE-MARIE HERMANS EN MARCEL GEVAERT

Kreo

Na 3 km Theresiaanse weg van Torhout naar Oostende, sta je voor het hek van het aloude grafelijke kasteel van Wijnendale. Je slaat links het Fonteinpad in en je dropt je vierwieler op de parkeerplaats. Binken van witte paardekastanjes tonen - aanbod volgens het seizoen - hun knoestig takkenwerk, hun witte bloemenkaarsen of hun pinnige vruchten en zaden als reëenogen. Op de buitenste slotgracht dobberen eenden. Links duidt een kapel de plek aan waar Maria van Boergondië in 1482 tijdens een valkenjacht van haar paard viel - met de dood als gevolg - en zo onze historie een onverwachte wending schonk. Brandende kaarsen bewijzen dat het volksgeloof leeft. Een steenworp verder is er een bink van een ijskelder.

Je bereikt een linde - let op de kenmerkende wortelopslag - met rechts een statige lindendreef richting Wijnendalekasteel (1). Terloops, Wijnendale heeft niets te maken met de druivendrank, wel met *wine* oor *wild*. Hier kwamen eeuwenlang de heren het wild bejagen en beschermden onge'wild' het bos.

Je wandelt verder westwaarts en je geniet van de aanblik op het kasteel met zijn donjon of meestertoren. Op de bronzone van de zuidflank van het Plateau

Het kasteel van Wijnendale, gelegen in een prachtig bosgebied.

van Wijnendale bouwde graaf Robrecht de Fries in 1085 een houten kasteel dat Gwijde van Dampierre in steen herbouwde. Slechts drie torens overleefden de door Napoleon bevolen sloping. In 1820 kocht de Brusselse bankiersfamilie Matthieu het bos en de ruïnes en liet er het huidige kasteel bouwen. In de vroege morgen van 25 mei 1940 greep er de dramatische ontmoeting plaats tussen koning Leopold III en zijn regering, of het begin van wat later de Koningskwestie zou worden.

Tussen wilde kersenbomen wandel je door een weids, golvend landschap. Het beton onder je voeten herinnert aan WO II toen een deel van het bos

Duits munitiedepot was. Na ongeveer driekwart kilometer moet je naar links. Geflankeerd door tamme kastanje en valse salie bereik je de bosrand en even verder de Fonteinbeek. In de lente zitten haar oevers dik onder het geelgroen van paarbladig goudveil.

Links en rechts van jou is het privébos van de familie Matthieu de Wynendaele. Dat verandert als je aan een infobord komt. Het vertelt je dat het zuidelijke deel van het Wijnendalebos eigendom is van het Vlaamse Gewest, van ons dus. De oostelijke helft is wandelbos, de westelijke helft natuurreservaat.

Je slaat de eerste dreef voorbij het infobord rechts in. Een oude beuk is door porseleinzwam aangetast en dat is in en om september duidelijk te zien. Hop, adelaarsvaren, kale jonker, groot heksenkruid, brunel, robertskruid, kamperfoelie, zelfs boswederik zijn jouw gezellen. Je stapt tussen de resten van een munitiegebouwtje en een bunker.

In (2) stuit je op het bosnatuurreservaat en moet je naar links. Nu zit er aarde en gras onder je voeten. Op de bermen steelt klit (vroeger klis) de florashow. Een picknicktafel biedt haar diensten aan. Aan de zuidelijke bosrand gekomen buig je mee naar links. De tweede dreef links voert je weer het bos in. Je stapt voorbij een rustbank en een dwarsdreef, over een beek tot bij weer een dwarsdreef, die je naar rechts volgt. Aan de vork even verder kies je voor links en aan de T voor rechts. Je steekt de Fonteinbeek over en je bereikt de bosrand.

Op het kruispunt met de lange populierendreef stap je even rechtdoor de Veldstraat in. Al snel geniet je van de fraaie schuur uit 1801 van het Tuimelaarshof (3). Je keert op je stappen terug om aan het kruispunt met de dreef naar rechts te gaan. In mei zitten de bermen er dik onder het fluitenkruid. In juli ontdek je er veldlathyrus (een geel bloeiend neefje van de reukerwt) uit onze tuinen).

Nog tien minuten en je bent bij de parkeerplaats van het kasteel.

